

Часò тиче тиче та си варви,
 И вовѣки тѣй ще заминѣва,
 И младостьта бѣга та си варти,
 И напразно варви преминѣва.
 Тойзи цвѣтецъ що го лютъ тапчимъ
 Когѣ дръвъ пѣть мѣжишь си надѣла;
 Ще го найдемъ да си порастапчимъ,
 По вѣдринка и по вѣтровѣла.
 Сички скорви далечъ нѣкъ си махнатъ,
 И трѣдове нѣкъ си бедно свираѣтъ,
 Та въ морето сички да си рѣхнатъ,
 Тамъ надежды златъ да си стѣпѣтъ.
 И ний вече въ сладости свободны
 Тойзи часецъ нѣка си попѣймы
 Въ пѣнитѣ си да кадемъ доволны,
 И сладкичкъ да си поголѣймы.

Стихотворството има различни прави-
 ла, и отъ това и различни пѣсни, азъ
 преглѣдамъ чи въ нашатъ ѡзыкъ нѣма
 равноокончателны пѣсны, каквото тѣзи сти-
 хови, но пазатъ четъ на слѣзитѣ, и това
 стихотворство послѣдоваха и вѣлланитѣ. Ахъ!
 колко желѣа да свира нѣколко пѣсни Болгар-
 ски да ги издамъ на печатъ!